

[Niels Helvog Petersen]

Men vi tager regeringsudvalget til efterretning. Vi håber, det bliver alsidigt sammensat, og vi håber, at udvalget i sit arbejde ikke kun vil være bagudrettet, men også kunne levere os et grundlag for diskussion om vor fremtidige EF-politik.

Spørgsmålet om at få videreført Seidenfaden-udvalgets arbejde under en eller anden form vil det radikale venstre senere vende tilbage til.

Honoré (KrF):

Fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning bevæger sig i den problematik, der var gældende før folkeafstemningen om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber. Jeg vil ikke sige, at denne problematik overhovedet ikke har nogen interesse, fordi den beskæftiger mange mennesker. Men jeg frygter for, at man, hvis man laver en hvidbog om dette emne, risikerer at afspore debatten forud for valget til Europa-Parlamentet, en debat, der jo helst ikke skulle gå på fordele og ulemper ved det danske EF-medlemskab, men skulle gå på, hvad vi vil med det fremtidige EF-medlemskab, og i særdeleshed under synsvinklen Europa-Parlamentet.

Da regeringen har nedsat et udvalg, der skal lave omtrent det samme arbejde, tror jeg ikke rigtig, der er behov for dette initiativ fra fremskridtspartiets side.

Mølgaard (DR):

Retsforbundets gruppe kan fuldt ud tilslutte sig, at der kommer nøgterne oplysninger frem om, hvad der har været konsekvenserne af EF-medlemskabet, og nedsættelsen af et udvalg til udarbejdelse af en hvidbog vil måske bidrage hertil.

Jeg skal ikke blande mig i slagsmålet om, hvem af vore to største partier der kom først med ideen om at etablere en eller anden form for udvalg til kulegravning af denne problematik. For begge partiers vedkommende gør der sig jo det gældende, at de her i folketinget massivt er tilhængerpartier, uanset at gallup tydeligt nok viser, det ikke gælder medlemskorpset og tilhængerkorpset nogen af stederne. Men måske er analysen noget, der er provokeret af netop denne uholdbare situation for partiapparaterne. Det vil være overdrevet at sige, at regeringen har

fået samme tanke som forslagsstillerne her. Man må vel snarere sige, at regeringen har fået den påtvunget af den socialdemokratiske kongres, og det tjener unægtelig kongressen til ære såvel som forslagsstillerne, Specialarbejderforbundet i Danmark.

Det er rigtigt at undersøge fordele og ulemper i både økonomisk, politisk og anden kulturel henseende, som der er lagt op til med det forslag, vi her har til behandling, for det gælder jo mere end flæskepriser. Sågar inden for økonomien gælder det andet end bruttonationalproduktet. Jeg vil lægge meget vægt på, at det analysearbejde, der bliver igangsat på det ene eller på det andet initiativ, også i høj grad kommer til at beskæftige sig med den fordelingspolitiske udvikling, fordi bruttonationalproduktet for dem, der kommer i klemme i systemet, betyder så uendelig lidt, de er og bliver mere og mere klemte og er blevet mere og mere klemte af EF-systemet. De unge landmænd, der ikke er etableret, har fået ringere vilkår, uanset at flæskepriserne alt i alt er steget.

Det er også væsentligt at få analyseret virkningerne for den nationale bevidsthed, den nationale handleevne, vor nationale identitetsfølelse, den nationale politiske vilje til laissez-faire, lade de andre styre udviklingen: vi må opgive at styre arbejdsløshedsudviklingen her i landet, vi må afvente, at konjunkturerne i alt slår om internationalt set. Vi kan jo se disse reaktioner; nu hvor vi er i EF, føler man, at der er en række initiativer, man må afstå fra, og en nøjagtig analyse af, hvor man er nødt til, og hvor man ikke er nødt til, eller hvor man har følt sig pånødet til at undlade at tage danske initiativer, må også indgå i et sådant stykke analysearbejde.

Alfa og omega for et sådant analysearbejdes værdi vil være, i hvor høj grad man kan stole på, at det kommer til at hvile på et objektivt grundlag; vel erkendende at ordet objektivitet er et akademisk begreb, der ikke lader sig realisere i praksis, er der et godt stykke vej imellem bevidst undgåelse af objektivitet og bevidst tilstræben af objektivitet.

Man kan vel nære en vis tvivl over for den model, fremskridtspartiet lægger op til i sit forslag med, at vi får et meget bredt redaktionsudvalg. Handlekraften og dynamikken vil næppe være større ved en bred sammensætning, som flere ordførere har været inde på.